Ţinta dificilă din boxa acuzaților

On Octombrie 12, 2012

Modul în care înfrunți realitatea pe care ceilalți intenționează să ți-o impună, este rezultatul procesului de transformare care te aduce față în față cu tine însuți.

A fost ceva cu totul neașteptat. Femeia se cutremură la vederea asasinului, ca și cum ar fi fost atinsă cu un fier roșu, căci simțise un fior cutremurător trecându-i prin tot corpul, incinerându-i toată speranța, toată forța ascunsă în subconștient, toate trăirile nemanifestate.

Inocenta ei și justiția lui se întrepătrundeau cu o voință și cu o determinare amețitoare. De parcă între ei doi ar fi existat o paralelă unică, directă și tulburătoare: slăbiciunea ei, educarea ei în spiritul bisericii - și instinctul lui de asasin, la care se adaugă rolul lui de verigă intermediară între "excepțiile de procedură și apărările de fond", între o acceptare pură și renunțarea la principii.

Biata femeie își dădea seama că îi sunase ceasul. Devenise fără voia ei o țintă. Sosise clipa când avea să fie pusă la încercare. I se strânse inima. O clipă se simți transportată într-o altă lume, a învinșilor, a surghiuniților, a celor scoși de sub apărarea legilor. Prinse o clipă prielnică și privi în ochii asasinului, cumpănind totul. Era cu neputință să fugă. Din toate părțile o pândeau legile de fier ale justiției lui. Se afla într-o boxă a acuzaților.

Leadership: Lecția pe care ți-o dă hazardul este aceea că ai capacitatea de a diminua potențialul unui pericol înainte ca acesta să lovească?

O realitate impusă cu scopul de a deturna opțiunile individului. Cuprinsă de un sentiment de revoltă, de culpabilitate înrădăcinat atât de adânc, încât nici logica și nici rațiunea nu ar fi putut vreodată să-l anihileze, femeia își adună tot curajul inimii și spuse:

- N-ai niciun motiv să-mi faci rău...

- Nu, dar mi-am dat cuvântul, răspunse asasinul. Soțul tău a avut oportunitatea de a te salva. Dar s-a folosit de tine ca să încerce să se salveze el.

- Nu trebuie să faci asta, răspunse femeia cu o voce de înger.

Ca un om superior, ca un judecător milostiv care acordă o ultimă șansă celui condamnat la moarte, Anton Chigurh aruncă în sus o monedă de douăzeci și cinci de cenți, o prinde și-i spune:

- Bine, asta e tot ce pot face pentru tine. Alege.

- Nu ! N-am să aleg ! răspunse categoric femeia cu un curaj izbitor, demn de un luptător. Moneda n-are nimic de spus. *

Leadership: Poți să te analizezi din perspectiva unei înțelegeri de sine stătătoare prin trăirea acelui sentiment al distanței față de suferința ce cunoaște foarte puține legături cu prezentul, dar care te face să crezi că aparții de ceva sau cineva?

Cineva remarca bine: *"Realitatea pe care o trăiești este oglinda ta și reflectă tot ceea ce ești în interior: compasiune, speranță, umanitate, solidaritate, gânduri pozitive, iertare, pace interioară, încredere și credință."*

Dacă această realitate în care te regăsești îți este furată, modificată după voința celorlalți, subordonată unor alte criterii decât cele care ar trebui să primeze, atunci se va produce un declic în felul tău de a fi.

În loc să evoluezi spre un nivel mai înalt al conștiinței tale cu care să rezonezi 100%, deci spre o înțelegere profundă a esenței din care ești plămădit, vei fi ancorat ca o epavă ruginită într-un spațiu închis, neaerisit, în care "nimicul" va prinde rădăcini. Un flux al unui proces de schimbare anormală, forțată, care depășește uneori cu mult acea formă a realității pe care ai pretins-o de-a lungul timpului.

Leadershipul se poate dovedi inutil, lipsit de fond, dacă își reduce gradul de rezistență și protecție în coliziunea cu un pol opus. El se poate transforma într-un agent al unei rupturi de tine însuți și de natura pe care o creează, de resursele pe care ți le pune la îndemână pentru a-ți menține statutul de om de mare caracter.

Un fel de sabotare din exterior, din direcția imprevizibilă a unei elite condusă de alte principii, nesănătoase, și în alți termeni care nu-i sunt caracteristici, care nu onorează cele mai de bază valori.

Leadership: Poți să înfrunți incertitudinea unui rezultat final, printr-o abatere de la regula generală conform căreia pe parcursul vieții plătești mai mult pentru ceea ce primești decât pentru ceea ce dai?

Devii fără voia ta o țintă a realității altora? Cum îți manifești personalitatea la contactul cu o altă realitate? Te simți transportat într-o altă lume, a învinșilor? Te afli într-o boxă a acuzaților? Cum poți să-ți menții stabilitatea în conflictul dintre acuzatori și apărători?

Nu poți fi un om mare, dacă continui la nesfârșit să rămâi mic în ochii celorlalți, dacă te lași prins, ca un bulgăre de zăpadă într-o continuă rostogolire, în diverse situații în care îți este dificil să acționezi.

Dacă sursa de valori care îți alimentează convingerile își încetează funcționarea, drumul tău spre atingerea perfecțiunii se va surpa și va continua să alunece până ce nicio intervenție, nicio manifestare de amploare a voinței tale nu va mai fi folositoare.

Leadership: Poti sa înfrunți realitatea pe care ceilalți intenționează să ți-o impună într-o lume în care nimic nu pare ceea ce este și în care orice, absolut orice, se poate întâmpla?

A înfrunta realitatea pe care ceilalți încearcă să ți-o impună este ca și cum ai colecționa oglinzi, suprafețe neutre în fața cărora te poți arăta slab sau puternic pentru a te vedea reflectat. Este o încercare de a-ți destăinui fără reținere fidelitatea față de propria ta identitate, o formă de manifestare a celei mai pure laturi a sinelui tău care veghează constant asupra ta, mai ales în condiții vitrege.

Pentru ca dezvoltarea ta să fie cât mai sănătoasă încearcă să urmărești cu atenție firul roșu al întâmplărilor care te provoacă, independent de voința sau rațiunea ta, care te neliniștesc și te implică într-un joc riscant. Încearcă să intuiești ceea ce nu se potrivește în vreun fel căutărilor tale și să nu te lași capturat de acea forță stranie a hazardului și a coincidențelor

care face ca, la un moment dat, fiecare să se afle în apropierea celuilalt, căutându-se sau doar intersectându-se fără voia lui.

Dincolo de valorile și convingerile tale pe care le creezi prin construirea relațiilor, fiind vorba de un proces constant, oricare dintre perspectivele care te fac să înțelegi adevărata esență a propriei personalități trebuie să fie în orice moment și în orice condiții, posibilă.

Raționamentul precar care permite existența factorului numit "resemnare" interferează cu ceea ce constați că trebuie schimbat la lume începând cu ceea ce ți se întâmplă într-un mod care vede dincolo de limitările realității imediate și de hazardul faptelor care ți se înlănțuie în viață.

Ţinta dificilă din boxa acuzaților reprezintă omul care, depinzând de hazard, este condamnat fără voia lui să-și schimbe destinul. El trece de la o etapă de acceptare la una de supraviețuire.

Ești pregătit să inițiezi o evaluare a realității pe care o trăiești atunci când ești supus influenței celor străini de principiile sănătoase ale leadershipului? Granița dintre a accepta realitatea lor sau de a o respinge, fiind oricum, extrem de fragilă.

A accepta realitatea pe care ceilalți încearcă să ți-o impună necesită permanent o evaluare a propriilor principii, sentimente și modalități de acțiune. Accepți să te transformi într-un gropar al realității pe care o trăiești, sau să devii arhitectul ei?

Ca lider, trebuie să fii în concordanță cu realitatea, dar și cu tine însuți – acel tot unitar (format din idei, concepții, principii și sentimente) consolidat în timp. A accepta o realitate impusă, în discordanță cu ceea ce ești, te poate trimite în boxa acuzaților. Fii fidel principiilor tale și Eu-lui tău, fii tu însuți un judecător imparțial a aceea ce ești și îți vei demonstra nevinovăția și fidelitatea față de tine și față de oamenii care te-au investit cu încrederea lor.

Modul în care înfrunți realitatea pe care ceilalți intenționează să ți-o impună, este rezultatul procesului de transformare care te aduce față în față cu tine însuți.

* Notă: No Country for Old Men (2007)

Source: https://neculaifantanaru.com/tinta-dificila-din-boxa-acuzatilor.html